

Председник Србије Александар Вучић оценио је данас да се амерички потпредседник Џеј Ди Венс у својим мемоарима "Причест: Повратак вери" појављује "као особа велике унутрашње дубине", као и да има сличности између њега и бившег америчког председника Барака Обаме, који је такође објавио књигу, пре него што је постао председник.

OP-EDS

Obama gave us a pamphlet. Vance offers a believer's confession

By Aleksandar Vučić

Published June 26, 2026 8:00am ET

"Сличности су запањујуће, разорени домови, одсутни очеви и стабилно присуство снажних бака и дека који су зрачили безграничном наклоношћу. Обојица су видели излаз кроз америчку меритократију, стекавши дипломе на престижним универзитетима, и сваки је пронашао катарзични излаз у писању. Катапултирани у пажњу јавности својим првим књигама, направили су квантни скок на високе функције", навео је [Вучић у ауторском тексту за](#) [Вашингтон егзаминер](#)

Он је казао да "њихове друге књиге откривају шта их заиста раздваја".

"Обамина 'Смелост наде' била је течна и лепа, али је била памфлет за политичара. Не кажем ово погрдно - и сам сам политичар. Оно што мислим јесте да је, упркос свој својој

елеганцији, 'Смелост' на крају умањена секуларном опрезношћу њеног аутора. 'Причешће', Венсова друга књига, је трактат за вернике. Он мање припада категорији предизборне литературе, а више традицији духовне аутобиографије, жанру који се протеже од 'Изненађени радошћу' К. С. Луиса до искрених исповести обичних обраћеника", истакао је Вучић.

Вучић је навео да у ствари не може да се сети "друге књиге актуелног политичара, а камоли некога ко заузима другу највишу функцију у најмоћнијој земљи света, која тако интимно и без икакве наивности открива ауторове духовне стрепње, световне незаинтересованости, личне мане, неуспехе и сумње".

"Горштакча елегија' нас је упознала са Венсовим тешким раним животом, а већина читалаца је књигу затворила дивећи се одлучности којом се еманциповоао од тога. У 'Причешћу' откривамо духовну празнину која га је прогањала на врхунцу његовог успеха као јавног интелектуалца. Споља, он је био модел достигнућа - преплављен позивима на

вечеру са милијардерима, мишљењем на телевизији и коментарима у новинама. Изнутра, лутао је. Елитне институције попут Јејла, које су Венсу омогућиле приступ високом друштву, подстицале су конформизам и кажњавале интелектуалну и политичку јерес. Постоји одјек Вилијама Ф. Баклија у Венсовом разочарању Јејлом", оценио је Вучић.

Председник Србије је, говорећи о Венсовој књизи, навео да он "детаљно описује своју спору хиџину", односно удаљавање, "од пентекостализма у младости, прекинутог кратким периодом атеизма у двадесетим годинама, до преобраћења у римокатолицизам средином тридесетих".

"Успут се дешавају натприродна искуства, догађаји које је немогуће лако објаснити, попут тренутка када се његов аутомобил који је јурио мистериозно зауставио на само неколико центиметара од баријере на ивици планине. Да није било тако, возило би се срушило, готово сигурно усмртивши свог путника. Сумњам да Венсова вера, делом наслеђе, делом начин живота, никада није заиста нестала. Постала је успавана. Католичка црква, са својим богатим духовним наслеђем, институционалним континуитетом и древним пореклом, поново ју је пробудила и обдарила обновљеном сврхом", оценио је Вучић.

Он је додао да то, "као члан Српске православне цркве, инстинктивно препознаје".

"Вера је дубља од саме доктрине, одржава је сећање, заједница, литургија и акумулирана мудрост генерација. Г. К. Честертон је славно описао традицију као 'демократију мртвих' јер одбија да се лиши права оних који су били пре нас. Венсова привлачност према католицизму одражава исту чежњу, да припада нечему старијем и мудријем – цивилизацији која повезује живе са онима који су били пре нас и онима који ће тек доћи", истакао је Вучић.

Он је додао да, "задивљујуће за неког недавног обраћеника, Венс није страначки оријентисан", док "његов католицизам није ни самоправедан ни ускогрудан".

"Он је скроман и простран. Материјални успех, постигнут упркос немогућим изгледима, могао је лако да га претвори у нарциса склоног да се хвали да се 'сам изградио'. Уместо тога, чини се да је вера изоштрила његову свест о сопственим недостацима. Он

описује своју хиндуистичку супругу, Ушу, као 'истинитију, чистију и праведнију' од њега самог. Ово је више од површног приказивања луксуза, Венс јој приписује заслуге за то што га је водила 'путем који га је вратио Богу"', казао је Вучић.

Према његовим речима, "религија инспирише Венсову политику на начине који га понекад чине да звучи више као Џорџ Орвел него као обичан амерички конзервативац".

"У делу 'Париз и Лондон', Орвел је писао о деградацији одређених професија и понижењима која намеће капитализам. Венс, док наглашава достојанство рада, доводи у питање конзумеризам који приморава раднике да жртвују празнике са својим породицама и тера иначе пристојне људе на насиље у потрази за робом по сниженим ценама. Његово поглавље о економији, 'Мрачна наука', нуди оригиналан и бестидно морални приказ рада, потрошње и сврхе људског просперитета, посматрано кроз призму религиозног веровања", рекао је Вучић.

Додао је да, "као председник онога што економисти називају земљом средње величине са вишим средњим приходима", не може да занемари важност економског раста, али да је "ипак, охрабрујуће видети западног политичара како ставља Христова радикална учења у центар расправе о економији - да одбије да људска бића сведе на статистику или људско испуњење на бруто домаћем производу (БДП)".

"У једном тренутку, Венс упоређује људска бића која покушавају да схвате божанско са златним ретривером који покушава да разуме ајфон. Ту лежи дубоки изазов вере. Људска бића су по природи радознала, и рећи им да постоје ограничења онога што можемо знати готово је позивање на неверицу. Можда се вера на крају не може разумети, а ако се може, то разумевање се не може лако пренети са једне особе на другу. Може се само осетити и описати", истакао је Вучић.

[Вашингтон екзаминар](#)